

Een onvergetelijk avontuur! Ongemakken en ontmoetingen op de Camino Inglés

Gepubliceerd op: 05 juni 2024

Auteur: [Maaïke van den Bosch](#)

Elke vijf seconden draait hij zich om. Hierdoor schudt het hele stapelbed heen en weer en doe ik geen oog dicht. De verleiding om met mijn wandelstok in het matras boven me te porren, is groot. Van deze pelgrim krijg ik letterlijk en figuurlijk het heen en weer. Het is een van de vele ongemakken tijdens de Camino Inglés. Toch maken juist deze momenten mijn pelgrimstocht tot een onvergetelijk avontuur!

Tekst & beeld: Maaïke van den Bosch | www.maaikevandenbosch.nl

De Camino Inglés is een pelgrimstocht van vijf tot zeven dagen, die start in de haven van Ferrol in Noord-Spanje. De Engelse en Ierse pelgrims kwamen vroeger in dit vissersdorpje met de boot aan. De wandeling gaat vervolgens zo'n 112 kilometer door het heuvelachtige landschap van Galicië naar Santiago de Compostella.

Al snel leer ik de andere pelgrims op deze route kennen. We wandelen, eten en slapen per slot van rekening elke dag samen. Toch voelt dat allerminst benauwd. De groep is groot, divers en ontzettend gezellig. Het is alsof een klein, vrolijk volkje van herberg naar herberg trekt.

Oeps! Een nachtelijke vergissing

Mijn eerste etappe eindigt in Pontedeume, waar we ook zullen overnachten. Bij de middeleeuwse toren haal ik de sleutel voor een plekje in de albergue municipal (gemeentelijke herberg). Ik betaal voor een bed mét dekens en een warme douche slechts 6,10 euro. Als ik dan ook nog het onderste bed in een stapelbed weet te bemachtigen, doe ik een klein vreugdedansje. Wat een mazzel!

Meer weten over Wandelmagazine? [Ja graag!](#)

Maar bij het slapengaan verdwijnt die blijdschap snel door de rusteloze pelgrim boven mij. Midden in de nacht stap ik woest uit bed, zoek het toilet op en besluit mijn matras uit het stapelbed te sjoeren. Ik lig liever op de grond dan nog één seconde langer in dat schuddende stapelbed. In het donker graai ik naar mijn matras. Tenminste, dat denk ik... Per ongeluk knijp ik in de kont van een Spaanse medepelgrim, genaamd Cisco.

Een nieuw badpak voor Piet Snot

In Galicië regent het meer dan in de rest van Spanje. Op de website *Galicia Tips* lees ik dat een professor van de Universiteit van Santiago de Compostela heeft ontdekt dat er in het Gallego (de lokale taal van Galicië) zelfs meer dan zeventig woorden voor regen zijn. Als je deze pelgrimstocht (net als ik) in het voorjaar gaat wandelen, is een goede regenjas dus een absolute must!

Daar kom ik zelf helaas proefondervindelijk achter; het regent sinds mijn start onophoudelijk. Als ik onderweg naar Betanzos met enkele andere pelgrims onder de luifel van een koffiebar schuil, vraagt Maria uit Mexico plots: “Welke spullen uit jullie rugzak hebben jullie nog niet gebruikt?” Ik antwoord meteen: “Mijn korte broeken.” Kateryna uit Ierland knikt instemmend en voegt toe: “Mijn zonnebril.” Joan uit de Verenigde Staten grapt: “Ik heb zelfs speciaal voor deze tocht een nieuw badpak gekocht.”

A shitstory

Langs de Camino Inglés zijn de voorzieningen trouwens prima. Toch kan het gebeuren dat er geen bar of restaurant in de buurt is wanneer je heel nodig naar het toilet moet. Voor veel pelgrims is plassen in het bos de normaalste zaak van de wereld, maar ik heb me nog altijd niet over mijn schroom heen kunnen zetten. Op weg naar Sigüeiro speur ik kilometer na kilometer naar een geschikt plekje. De nood is hoog, maar toch houd ik het op!

De Amerikaanse Gabriël, met wie ik vandaag een stuk wandel, kijkt me vol ongeloof aan. Hij vertelt dat hij zelfs regelmatig tijdens het hardlopen in de buitenlucht zijn behoefte doet. Eén keer had hij last van lopersdiarree en kon hij het niet meer ophouden, dus deed hij het in een tuin terwijl de eigenaresse vanuit de woning door het raam vol afgrijzen naar hem keek. Met het schaamrood op zijn kaken belde hij daarna aan om een plastic zakje te vragen zodat hij de boel op kon ruimen. Hij noemt het zijn ‘shitstory that proves he is a decent man.’

Mooie herinneringen

Gesnurk op de slaapzaal, een te zware rugzak, slecht weer, blaren die het lopen bemoeilijken of omlopen omdat je een gele pijl hebt gemist. Het zijn allemaal ongemakken waar je van tevoren vreselijk tegenop kunt zien als je besluit een pelgrimstocht te maken. Maar ze horen er gewoon bij. Sterker nog, ze maken van jouw wandeling een mooi avontuur.

Omdat iedereen op de Camino deze ongemakken ervaart, groeit je band met de andere pelgrims vanzelf. En als je dan eindelijk samen in Santiago door de poort loopt en het plein met de kathedraal opstapt, voelt het als een geweldige overwinning. Je hebt het gehaald!

Over de auteur

Maaïke van den Bosch besloot in 2022 tijdens [haar pelgrimstocht op de Camino del Norte](#) het roer om te gooien en als freelance tekstschrijver aan de slag te gaan. Na 23 jaar in loondienst als journalist te hebben gewerkt, ging ze een nieuw avontuur aan als zelfstandig ondernemer. Ze helpt ondernemers en organisaties meer zichtbaar te zijn door hun persoonlijke verhalen, medewerkersverhalen en klantverhalen op te schrijven. Daarnaast deelt ze op haar website www.maaikevandenbosch.nl geregeld gratis schrijftips.

Tags: [Camino Inglés](#) [Pelgrimstocht Santiago de Compostela](#)